

بررسی عددی تأثیر سطح مقطع تزریق جریان ثانویه بر میزان چرخش زاویه بردار نیرو در نازل‌های دارای دو گلوگاه

محمد هادی حامدی^۱، مهدی جهرمی^{۲*}، مصطفی محمودی^۲، جاماسب پیرکندي^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی هوافضا، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، تهران
۲- استادیار، مجتمع دانشگاهی هوافضا، دانشگاه صنعتی مالک اشتر، تهران

*تهران، صندوق پستی ۱۵۸۷۵-۱۷۷۴ jahromi@iust.ac.ir

چکیده

هدف این تحقیق شبیه‌سازی عملکرد، سیستم کنترل بردار تراست با استفاده از نازل‌های دارای دو گلوگاه است. هندسه نازل با ابعاد مشخص و جریان مافق صوت تراکم پذیر با سه مدل آشتگی مختلف و نسبت فشار معین شبیه‌سازی شده است. نتایج نشان می‌دهند که مدل آشتگی SST K- ω رفتار جریان درون نازل‌های دارای دو گلوگاه را به درستی پیش‌بینی می‌کند. پس از اختبار صحی حل عددی و مقایسه نتایج بدست آمده با نتایج تجربی موجود، تأثیر پارامترهای موثر، نظیر طول شیار ناحیه تزریق جریان ثانویه و درصد دبی جرمی ثانویه تزریق شده، بر عملکرد نازل و سیستم کنترل بردار تراست به کمک نازل‌های دارای دو گلوگاه مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است. بررسی نتایج عددی بدست آمده نشان می‌دهد که با کاهش طول شیار، زاویه برداردهی و بازدهی سیستم کنترل بردار تراست افزایش می‌یابد به طوری که با کاهش طول شیار و با تزریق ۷٪ دبی جرمی ثانویه، مقدار زاویه برداردهی نازل از ۱۲ درجه به ۲۰ درجه می‌رسد. با افزایش طول شیار تزریق جریان ثانویه، ضریب تخلیه و ضریب تراست نازل افزایش می‌یابد. برای نمونه با چهار برابر نمودن طول شیار مقدار ضریب تخلیه نازل حدود ۱۰٪ افزایش می‌یابد. از طرفی کاهش طول شیار و افزایش دبی جرمی جریان ثانویه منجر به کاهش ضریب تخلیه و ضریب تراست نازل می‌شود.

اطلاعات مقاله

مقاله پژوهشی کامل
دریافت: ۱۴ مرداد ۱۳۹۳
پذیرش: ۲۵ مهر ۱۳۹۳
ارائه در سایت: ۱۳۹۳ آذر ۱۳۹۳

کلید واژگان:

کنترل بردار تراست
زاویه انحراف بردار تراست
راندمان برداردهی
ضریب تخلیه
ضریب تراست

Effect of Secondary Flow Injection Area on Thrust Vectoring Angle in Double Throat Nozzles

Mohammad Hadi Hamedi¹, Mehdi Jahromi^{*2}, Mostafa Mahmoodi², Jamasb Pirkandi²

1. Department of Aerospace, Malek-Ashtar University, Tehran, Iran

2. Malek-Ashtar University of Technology, Tehran, Iran

*P.O.P. 15875-1774, Tehran, Iran, jahromi@iust.ac.ir

ARTICLE INFORMATION

Original Research Paper
Received 05 August 2014
Accepted 17 October 2014
Available Online 30 November 2014

Keywords:
Fluidic Thrust Vectoring
Pitch Thrust Vector Angle
Vectoring Efficiency
Discharge Coefficient
Thrust Coefficient

ABSTRACT

The present paper discusses a technique that can be used to vector the exhaust flow in the pitch directions using Double Throat nozzle (DTN). Compressible and supersonic gas flow inside a Double Throat nozzle and its exhaust plume at specific nozzle pressure ratios have been numerically studied with several turbulence models. Numerical results reveal that, the SST k- ω model gave the best results compared with the other models in time and accuracy. In the present research, effects of changes in injection area of secondary flow and percentage of secondary mass flow rate on performance of Double Throat nozzle and thrust vectoring system have been investigated. The predicted results show that by decreasing the value of secondary flow injection area in a case with 7% secondary injection, the thrust vector angle increases 12° to 20° and thrust vectoring efficiency will increase. But by increasing the value of secondary flow injection area, the thrust and discharge coefficient (10%) will increase. Also, when secondary mass flow rate increases, the discharge coefficient will decrease.

برای کنترل زاویه بردار تراست و کنترل سطح مقطع نازل بیش از چندین دهه است که مورد مطالعه قرار گرفته است. برخلاف برداردهی مکانیکی که از سخت افزارهای سنگین برای برداردهی استفاده می‌کرد، کنترل بردار تراست به کمک سیال از یک جریان ثانویه که عموماً این سیال، هوای وزیده شده از فن یا کمپرسور موتور تأمین می‌شود، برای منحرف کردن جریان جت اولیه استفاده می‌کند. به طور کلی چهار مکانیزم مختلف برای برداردهی تراست به

۱- مقدمه

کنترل بردار تراست به کمک سیال^۱، تزریق کردن جریان سیال ثانویه به لایه مرزی جت اولیه و یا خارج کردن از آن است.

برداردهی تراست به کمک سیال، یک روش مفید در عین حال سبک، ساده، ارزان و بدون نیاز به قطعات متحرک (هندسه ثابت) است. تزریق سیال

1- Fluidic Thrust Vectoring

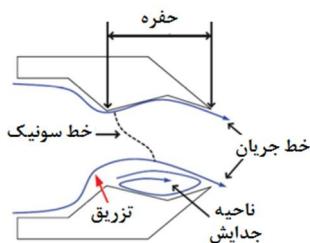
Please cite this article using:

M. H. Hamedi, M. Jahromi, M. Mahmoodi, J. Pirkandi, Effect of Secondary Flow Injection Area on Thrust Vectoring Angle in Double Throat Nozzles, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 15, No. 1, pp. 117-125, 2015 (In Persian)

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

(مقاطع با کمترین سطح) ایجاد می‌شود، قابلیت برداردهی تراست را فراهم می‌کند. طراحی نازل‌های دارای دو گلوگاه^۱ (DTN) در راستای ارتقا روش جابجایی گلوگاه، با تزریق سیال در بالادست کمترین سطح مقطع، برای کنترل جدایش و افزایش اختلاف فشار در حفره طراحی شده است. در حالت بدون برداردهی، هیچ تزریقی رخ نداده و خط سونیک یا گلوگاه در کمترین مقطع خروجی نازل ایجاد می‌شود. در حالت برداردهی، تزریق سیال تقارن محوری، به کمترین سطح بالادست وارد شده و سبب ایجاد خط سونیک در بالادست خروجی و افزایش اختلاف فشار در طول دیواره حفره می‌شود. در شکل ۱ چگونگی رفتار جریان درون نازل‌های دارای دو گلوگاه و تزریق سیال ثانویه در گلوگاه بالادست نشان داده شده است [۱]. به طور تجربی، با استفاده از نازل‌های دارای دو گلوگاه بازدهی برداردهی تراستی معادل ۷/۷٪ ایجاد می‌شود، در حالی‌که، بهترین بازدهی برداردهی تراست بدست آمده از روش جابجایی گلوگاه، مقدار ۳/۹٪ و از روش کنترل بردار ضربه مقدار ۴/۵٪ است [۸].

در سال ۲۰۰۵، کد دینامیک سیالات محاسباتی (CFD) با شبکه‌بندی ساختاریافته برای کمک به طراحی کنترل بردار تراست با جریان سیال به صورت دو بعدی توسط دیری و همکاران [۱] توسعه پیدا کرد. در همان سال فلام و همکاران [۸] مفاهیم نازل‌های دارای دو گلوگاه (DTN) را به صورت آزمایشگاهی در مرکز تحقیقات لانگلی ناسا اعتبار سنجی نمودند. پس از گذشت دو سال، آن‌ها [۹] مدل تقارن محوری یک نازل دارای دو گلوگاه را با نسبت انسپاس مختلف و تأثیر آن بر برداردهی تراست و عملکرد نازل به صورت تجربی مورد آزمایش قراردادند. دیری و همکاران [۱۱، ۱۰] با استفاده از روش‌های عددی، نازل دارای دو گلوگاه را برای کاربرد در هوایپاماها مسافوق صوت با تغییر در متغیرهای هندسی نازل برای شرایط مختلف پروازی شامل بلند شدن، پرواز میانی و حالت کروز بررسی کرده‌اند. عملکرد درونی نازل و برداردهی تراست در نسبت فشارهای مختلف تا ۱۰، با تزریق دبی جرمی جریان ثانویه تا ۱۰ درصد جریان اولیه تعیین شده است. بررسی نتایج آنها نشان می‌دهد که افزایش زاویه واگرایی حفره تأثیر منفی بر ضربیت تراست و زاویه برداردهی^۲ (δ) در تمامی نسبت فشارهای نازل (NPR) دارد. هنگامی که زاویه واگرایی افزایش پیدا می‌کند، ضربیت تخلیه نیز به مقدار اندکی کاهش می‌باید. در سال ۲۰۱۰ شین و همکاران [۱۲] عملکرد نازل‌های دارای دو گلوگاه را با تغییر در دبی جرمی جریان ثانویه در نسبت فشارهای مختلف نازل به صورت عددی مورد بررسی قرار دادند. آنها معادلات نویر-استوکس دو بعدی، پایا و تراکم‌پذیر را با روش حجم محدود و به کمک مدل آشفتگی-k^۳ تحلیل کردند. نتایج عددی بدست آمده برای کنترل موثر برداردهی تراست بر حسب ضربیت تراست و ضربیت تخلیه نازل را با نتایج تجربی موجود مقایسه کردند. نتایج آنها نشان می‌دهد که ضربیت تخلیه نازل با افزایش دبی جرمی جریان ثانویه کاهش می‌باید و مقدار زاویه برداردهی تراست افزایش می‌باید.

شکل ۱ نمایش عملکرد نازل‌های DTN و تزریق جریان ثانویه [۱]

9- (DTN) Dual Throat Nozzle

کمک سیال وجود دارد که بیش از دو دهه است که در حال تحقیق و توسعه است و عبارت‌اند از کنترل بردار ضربه^۴، نامتوزان کردن گلوگاه نازل^۵، روش جریان مخالف و روش جریان موافق^۶-[۳-۱]. این روش‌ها می‌توانند برای برداردهی در جهت دوران حول محور افقی با زاویه بردار پیچ^۷ (δ) یا در جهت دوران حول محور قائم با زاویه بردار انحراف^۸ (θ) استفاده شوند. به طور کلی عملکرد سیستم کنترل بردار تراست با دو پارامتر، یکی زاویه برداردهی و دیگری بازدهی برداردهی ((η)) بیان می‌شود. زاویه برداردهی بیانگر مقدار زاویه انحراف بردار تراست نسبت به محور تقارن نازل و بازدهی برداردهی بیانگر میزان برداردهی، نسبت به درصد تزریق جریان ثانویه در نازل است. اما عملکرد نازل‌ها با دو پارامتر ضربیت تراست (C_r) و ضربیت تخلیه (C_s) بیان می‌شود.

روش کنترل بردار ضربه، روشی برای برداردهی تراست با تزریق سیال به درون جریان مافوق صوت پایین‌دست گلوگاه نازل است. در این روش از تشکیل موج‌های ضربه (شوك های قائم و مایل) در بخش واگرای نازل جهت کنترل بردار تراست بهره می‌گیرند. اما با توجه به اینکه، وجود امواج ضربه، سبب کاهش سرعت در پایین‌دست موج ضربه می‌شود، در نتیجه منجر به کاهش سرعت خروجی جریان از نازل شده و در نهایت سبب کاهش تراست و ضربیت تراست سیستم می‌شود. [۴].

روش جابجایی گلوگاه، با تزریق سیال درون گلوگاه نازل برای ایجاد جریان مادون صوت در بالادست نازل انجام می‌شود. جریان مادون صوت ایجاد شده دارای تلفات کمتری نسبت به جریان مافوق صوت است. بنابراین به دلیل کاهش شوک‌های مایل درون نازل، روش جابجایی گلوگاه، عموماً سبب ایجاد ضربیت تراست بیشتری نسبت به روش کنترل بردار ضربه، هنگامی که بهترین عملکرد را در خارج از نقطه طراحی نازل دارد، می‌شود. اگرچه روش جابجایی گلوگاه اخیراً بهبود یافته است، اما امروزه، بیشترین زاویه بردار تراست گزارش شده به بیش از ۶٪ جریان اضافه شده به موتور نیازمند است [۵]. روش جریان موافق، تزریق سیال درون مجرای جریان ثانویه در راستای نازل اولیه است که سبب ایجاد دو جریان، یکی جریان موازی و دیگری بعد از گذشت فاصله محوری قابل ملاحظه، به صورت جریان اختلالی می‌شود. جت ثانویه می‌باشد سرعت بالایی باشد تا بتواند ناحیه کم‌فارشی تولید کند. در نتیجه وجود ناحیه کم‌فارشی که مکش جریان از طریق کانال ثانویه در نزدیکی گلوگاه) زاویه بردار تراست زیادی با تزریق جریان ثانویه کمتر فراهم می‌کند اما این روش نیازمند منبع مکش بوده و یکپارچگی بدنده جسم پرنده نیز باید شرایط خاصی داشته باشد. هانتر [۶] با شبیه‌سازی عددی و فلام [۷] به طور تجربی، سیستم کنترل بردار تراست به روش جریان مخالف را مورد تحلیل و بررسی قرار داده‌اند.

در سال ۲۰۰۵ محققان در مرکز تحقیقات لانگلی^۹ در ناسا^{۱۰} یک روش جدید برداردهی تراست را طراحی کردند [۱]. این روش بدون اینکه در نسبت تراست سیستم تغییری ایجاد کند، بازدهی برداردهی بیشتری نسبت به سایر روش‌های سنتی دارد. این طراحی جدید نازل، به وسیله کنترل کردن جدایش و بیشینه تغییرات فشار در یک حفره فرورفتہ که بین دو گلوگاه

2- Shock Vector Control

3- Throat Shifting or Skewing

4- Counter Flow and Co-flow

5- Pitch Vector Angle

6- Yaw Vector Angle

7- Langley Research Center (LaRC)

8- NASA

(SST) است. از جمله مزیت‌های مدل SST نسبت به مدل استاندارد در شبیه‌سازی جریاناتی با گرادیان فشار معکوس، ایرفویل‌ها و موج‌های ضربه‌ای است. مدل انتقال تنش برشی که توسط منتر [17] توسعه پیدا کرده است، مدلی دقیق و کارآمد در معادله نویسی نواحی نزدیک دیواره است. تعریف ویسکوزیته آشفتگی در این مدل با انتقال تنش برشی آشفته تصحیح می‌شوند. معادلات مربوط به انرژی جنبشی آشفتگی و نرخ پراکندگی در رابطه‌های 4 و 5 بیان شده‌اند [15].

$$\frac{\partial}{\partial t}(\rho k) + \frac{\partial}{\partial x_i}(\rho k u_i) = \frac{\partial}{\partial x_j}\left(\Gamma_k \frac{\partial k}{\partial x_j}\right) + G_k - Y_k + S_k \quad (4)$$

$$\frac{\partial}{\partial t}(\rho \omega) + \frac{\partial}{\partial x_i}(\rho \omega u_i) = \frac{\partial}{\partial x_j}\left(\Gamma_\omega \frac{\partial \omega}{\partial x_j}\right) + G_\omega - Y_\omega + S_\omega \quad (5)$$

در معادلات فوق G_k نشان دهنده تولید انرژی جنبشی آشفتگی مربوط به گرادیان سرعت و G_ω نشان دهنده تولید ω است. Y ، Γ و S به ترتیب بیانگر پراکندگی مؤثر، پراکندگی آشفتگی و ترم تعریف‌شده توسط کاربر است. در مدل $k-\omega$ پراکندگی مؤثر از طریق معادلات 6 و 7 بدست می‌آید [15].

$$\Gamma_k = \mu + \frac{\mu}{\sigma_k} \quad (6)$$

$$\Gamma_\omega = \mu + \frac{\mu}{\sigma_\omega} \quad (7)$$

در این روابط σ_k و σ_ω به ترتیب بیانگر عدد پرانتل آشفتگی مربوط به k و ω می‌باشند. ویسکوزیته آشفتگی از رابطه 8 محاسبه می‌شود.

$$\mu_t = \alpha^* \frac{\rho k}{\omega} \quad (8)$$

روابط مربوط به تعیین ضریب میراکننده ویسکوزیته آشفتگی (α^*) به طور کامل در مرجع [15] بیان شده است.

2- روابط حاکم بر نازل‌های دارای دو گلوگاه

مقادیر ضریب تخلیه (C_d) و ضریب تراست (C_f) در نازل‌های دارای دو گلوگاه با استفاده از روابط 9 و 10 محاسبه می‌شود [9].

$$C_d = \frac{W_p + W_s}{W_{ip}} \quad (9)$$

$$C_f = \frac{F_r}{F_{ip} + F_{is}} \quad (10)$$

که در آن W_p بیانگر دبی وزنی اندازه‌گیری شده برای جت اولیه، W_s بیانگر دبی وزنی اندازه‌گیری شده برای جت ثانویه، W_{ip} بیانگر دبی وزنی ایده‌آل برای نازل اولیه، F_{ip} بیانگر تراست ایده‌آل آیزنتروپیک نازل اولیه و F_{is} بیانگر تراست ایده‌آل آیزنتروپیک نازل ثانویه است. مقدار F_r که بیانگر تراست برایند است با رابطه 11 بیان می‌شود [9].

$$F_r = \sqrt{F_A^2 + F_N^2} \quad (11)$$

در آن F_A بیانگر نیروی محوری و F_N بیانگر نیروی عمودی اندازه‌گیری شده است. زاویه برآیند حول محور عرضی برداردهی تراست با رابطه 12 محاسبه می‌شود [9].

$$\delta_p = \tan^{-1} \frac{F_N}{F_A} \quad (12)$$

بازدهی برداردهی تراست (η) با رابطه 13 بر حسب درجه بر درصد تزریق بیان می‌شود. این پارامتر بیانگر میزان زاویه چرخش بردار تراست نسبت به درصد دبی جرمی ثانویه تزریق شده به درون نازل است و یکای آن معادل درجه بر درصد تزریق است [9]. بنابراین بیشترین مقدار آن 1 نبوده و هر مقداری را می‌تواند اختیار کند. مفهوم آن بدین گونه است که سیستم کنترل

حیدری و پورامیر [13] تأثیر پارامترهایی از قبیل موقعیت، زاویه و دبی جریان ثانویه بر زاویه انحراف بردار تراست را به صورت عددی مورد مطالعه قرار دادند. نتایج آنها نشان می‌دهد که مقدار بهینه پاشش به موقعیت تزریق گر وابسته است. اخیراً در سال 2014 جو و همکاران [14] تأثیر حفره بر عملکرد نازل دارای دو گلوگاه را هنگامی که سیستم کنترل بردار تراست شروع به فعالیت می‌کند، مورد تحلیل و بررسی قرار دادند. نتایج تحلیل عددی گذراخانه آنها برای دو هندسه با ابعاد مختلف نشان می‌دهد که در هنگام آغاز به کار سیستم، نیروهای دینامیکی تولید شده، مشکلاتی برای سیستم هدایت و کنترل وسیله پرنده به وجود می‌آورد.

هدف این تحقیق شبیه‌سازی عملکرد سیستم کنترل بردار تراست با استفاده از نازل‌های دارای دو گلوگاه (DTN) است که در آن ضمن مقایسه نتایج عددی بدست آمده با نتایج تجربی گزارش شده توسط دیگر محققین به منظور دستیابی به حل عددی معتبر، به بررسی تأثیر پارامترهای مؤثر بر عملکرد این سیستم پرداخته شده است. تا کنون تأثیر پارامترهای هندسی نازل شامل طول حفره، زاویه همگرایی و واگرایی حفره و نسبت انساط نازل توسط دیگر محققین مطالعه شده است اما تغییر طول شیار تزریق جریان ثانویه با دبی جرمی مختلف و تأثیر آن بر عملکرد برداری تراست نازل‌های دارای دو گلوگاه تا به حال مورد بررسی قرار نگرفته است. در این تحقیق، تأثیر تغییر در طول شیار تزریق جریان ثانویه بر عملکرد نازل و سیستم کنترل بردار تراست مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است.

2- معادلات حاکم

نمایه‌زارهای تجاری برای شبیه‌سازی جریان‌های مختلف مدل‌های آشفتگی متفاوتی را ارائه داده‌اند که می‌توان از هر کدام از این مدل‌ها بسته به شرایط خاص مسئله استفاده کرد [15]. در بخش‌های بعدی به طور خلاصه به معادلات مربوط به مدل آشفتگی $k-\omega$ و معادلات حاکم بر نازل‌های دارای دو گلوگاه اشاره شده است.

2-1- مدل آشفتگی انتقال تنش‌های برشی ω

فرم دیفرانسیلی معادله پیوستگی جریان آشفته تراکم‌پذیر به صورت رابطه (1) است [16].

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \operatorname{div}(\rho U) = 0 \quad (1)$$

معادله رینولدز برای یک جریان تراکم‌پذیر در راستای X به صورت رابطه (2) است. که می‌توان این معادله را در راستای U و Z نیز تعمیم داد [16].

$$\frac{\partial U}{\partial t} + \operatorname{div}(\rho U U) = -\frac{\partial P}{\partial x} + \operatorname{div}(\mu \operatorname{grad} U) + \left[-\frac{\partial(\rho \bar{u}^2)}{\partial x} - \frac{\partial(\rho \bar{u} \bar{v})}{\partial y} - \frac{\partial(\rho \bar{u} \bar{w})}{\partial z} \right] + S_{Mx} \quad (2)$$

معادله انتقال اسکالار برای جریان تراکم‌پذیر را از رابطه (3) بیان می‌شود [16].

$$\frac{\partial U}{\partial t} + \operatorname{div}(\rho U U) = -\frac{\partial P}{\partial x} + \operatorname{div}(\mu \operatorname{grad} U) + \left[-\frac{\partial(\rho \bar{u}^2)}{\partial x} - \frac{\partial(\rho \bar{u} \bar{v})}{\partial y} - \frac{\partial(\rho \bar{u} \bar{w})}{\partial z} \right] + S_{Mx} \quad (3)$$

به طور کلی ترم $\rho \bar{u}' \bar{u}'$ را اصطلاحاً تنش آشفتگی یا تنش رینولدز می‌نامند. تنها تفاوت معادلات جریان آرام با آشفته نیز حضور همین ترم است. به طور کلی این ترم، از لحاظ فیزیکی دارای مفهوم تنش نیست، بلکه بیانگر اثر تبادل اینرسی است [16].

به طور کلی مدل $k-\omega$ دارای دو نوع استاندارد و انتقال تنش برشی

حفره، θ_3 بیانگر زاویه همگرایی نازل، d_e بیانگر کمترین ارتفاع بالا دست و d_e بیانگر کمترین ارتفاع پایین دست نازل است. لازم به ذکر است نسبت سطح مقطع گلوگاه به سطح مقطع خروجی ثانویه، برابر یک در نظر گرفته شده است. برای بررسی استقلال حل عددی از شبکه، نازل دارای دو گلوگاه، با سه اندازه سلول مختلف که جزئیات آن در جدول 2 آمده است، به صورت مربعی شبکه‌بندی شده تا عدم وابستگی به شبکه محاسباتی، مورد ارزیابی دقیق قرار گیرد.

نمایش استقلال محاسبات از شبکه با استفاده از مدل SST k- ω برای نسبت فشار استاتیکی محلی بر فشار مطلق کل ورودی (P/P_t) بر حسب فوکانی نازل برای سه شبکه‌بندی مختلف، در شکل 3 نشان داده شده است. با توجه به مطابقت نتایج بدست آمده از دو شبکه B و C به دلیل صرفه جویی در هزینه محاسباتی، از شبکه B برای تحلیل جریان درون نازل استفاده شده است. لازم به ذکر است که اندازه میانگین سلول‌ها در این شبکه، مقدار 0/6 میلی‌متر است.

در شکل 4 کل دامنه حل عددی، نمونه‌ای از شبکه انتخاب شده، ابعاد هندسه نازل و شرایط مرزی مختلف در نظر گرفته شده برای شبیه‌سازی جریان درون نازل نشان داده شده است. شرایط مرزی اعمال شده به این صورت است که در مقطع ورودی نازل، شرط مرزی فشار ورودی بر مبنای شدت آشفتگی و قطر هیدرولیکی متناظر با قطر خروجی اعمال شده است. در مقطع خروجی دامنه حل عددی، شرط مرزی فشار دور دست و برای دیوارهای نازل شرایط آدیابتیک و عدم لغزش در نظر گرفته شده است. جریان ثانویه نازل با شرط مرزی دبی جرمی ورودی ایجاد شده است. نسبت فشار نازل ($NPR = P_b/P_b$) به صورت متغیر در دو حالت 1/89 (نسبت فشار طراحی نازل) برای اعتبار سنجی حل عددی و مقدار 2 برای مطالعه پارامتریک اعمال شده است. دبی جرمی جریان ثانویه از صفر تا 10 درصد جریان اولیه نازل در نظر گرفته شده است. جزئیات مربوط به چگونگی شبیه‌سازی و تنظیمات مقادیر ورودی در جدول 3 آمده است.

جدول 2 جزئیات شبکه‌های مختلف تولید شده (بر حسب mm)			
شبکه C	شبکه B	شبکه A	نام شبکه
0/3	0/6	0/8	اندازه سلول‌ها
4000	32000	13000	تعداد سلول‌ها

جدول 3 جزئیات چگونگی شبیه‌سازی انجام شده برای نازل مورد نظر

دو بعدی	فضای حل
SST k- ω	مدل آشفتگی
هو	سیال
300 کلوین	دمای سکون (T_0)
101325 پاسکال	فشار پشت (P_b)
1/89	نسبت فشار طراحی
%10-0	درصد تزریق جریان ثانویه
%10	شدت آشفتگی
0/01	عدد ماخ جریان دور دست
11/59 سانتی‌متر	قطر هیدرولیکی

بردار تراست در ازای چند درصد تزریق دبی جرمی ثانویه، چند درجه می‌تواند در راستای نیروی تراست انحراف ایجاد نماید. مقدار بازدهی برداردهی هنگامی به بیشینه مقدار خود نزدیک می‌شود که به ازای کمترین درصد تزریق، بیشترین انحراف در بردار تراست به وجود آید.

$$\eta = \frac{\delta_p}{W_s / (W_p + W_s)} \times 100 \quad (13)$$

جهت ساده‌سازی معادلات از رابطه (14) استفاده می‌شود. در این رابطه به جای درصد تزریق دبی جرمی ثانویه به دبی جرمی کل جریان ورودی (مجموع دبی جرمی اولیه و ثانویه) از پارامتر ϕ استفاده می‌شود.

$$\phi = W_s / (W_p + W_s) \quad (14)$$

مقدار W_{ip} و F_{ip} به ترتیب در معادلات 15 و 16 محاسبه می‌شوند [19,18].

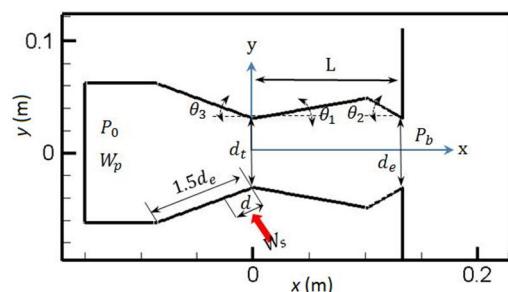
$$F_{\text{ideal}} = \dot{m} \sqrt{RT_0 \left(\frac{2\gamma}{\gamma-1} \right)} \left[1 - \left(\frac{P_{\text{ambient}}}{P_0} \right)^{\frac{\gamma-1}{\gamma}} \right] \quad (15)$$

$$W_{\text{ideal}} = \frac{P_0 A_{\text{throat}}}{\sqrt{RT_0}} \sqrt{\gamma} \left(\frac{2}{\gamma+1} \right)^{\frac{\gamma+1}{2(\gamma-1)}} \quad (16)$$

که در این معادلات γ بیانگر نرخ گرمای ویژه ($\gamma=1.4$) و R ثابت جهانی گازها (K) ($R=287.3 \text{ KJ/KgK}$) و P_0 و T_0 بیانگر فشار و دمای سکون می‌باشند.

3- تولید شبکه و شرایط مرزی

متغیرهای طراحی هندسه نازل دارای دو گلوگاه در شکل 2 نشان داده شده است [10,9]. هندسه نازل داده شده در این شکل، که سابقاً توسط فلام و همکاران [9] مورد آزمایش قرار گرفته بود به عنوان هندسه مبنا در شبیه‌سازی‌های تحقیق حاضر و اعتبارسنجی آن در نظر گرفته شده است. سپس تأثیر تغییر در اندازه d ، بر پارامترهای عملکردی سیستم کنترل بردار تراست و نازل دارای دو گلوگاه بررسی شده است. در جدول 1 جزئیات ابعاد نازل دارای دو گلوگاه شبیه‌سازی شده نشان داده شده است [11-9].

شکل 2 هندسه نازل دارای دو گلوگاه شبیه‌سازی شده

جدول 1 جزئیات هندسه نازل شبیه‌سازی شده

مقادیر	پارامتر
6/15	d_e (cm)
6/15	d_f (cm)
13/36	L (cm)
10	θ_1 (deg)
30	θ_2 (deg)
20	θ_3 (deg)
1	A_e/A_t

جنبشی آشفتگی و معادلات نرخ ویژه اضمحلال درون کanal بر مبنای روش حل مرتبه اول و با استفاده از نرم‌افزار تجاری Fluent نسخه 6.3.26 تحلیل شده و شرط همگرایی، کاهش خطای ناشی از حل معادلات تا مرتبه صدهزارم و همچنین مقایسه دبی جرمی در مقطع ورودی و خروجی تا دقت یک هزارم در نظر گرفته شده است.

عملکرد سه مدل آشفتگی مختلف با یکدیگر و نتایج تجربی مقایسه شده تا بتوان مدل آشفتگی که رفتار جریان درون نازل دارای دو گلوگاه را به درستی پیش‌بینی می‌کنند، برگزید. بدین منظور نتایج بدست آمده از سه مدل آشفتگی مختلف برای پارامترهای عملکردی سیستم کنترل بردار تراست در جدول 4 آمده است. همان‌طور که در این جدول نشان داده شده نتایج بدست آمده با دقت قابل قبولی با یکدیگر یکسان هستند اما نتایج مدل SST k-ω دقیقاً با نتایج تجربی برابر است. بنابراین با توجه به نتایج دقیق‌تری که مدل SST K-ω ارائه می‌دهد، از این مدل برای شبیه‌سازی‌های تحقیق حاضر استفاده شده است.

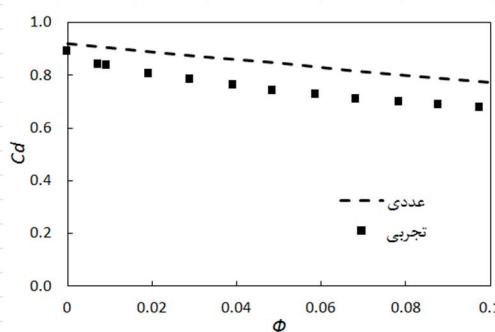
برای اعتبار سنجی حل عددی، جریان گاز مافق صوت درون نازل شبکه‌بندی شده به صورت دو بعدی، با مدل آشفتگی انتقال نتش‌های برشی SST k-ω، به صورت عددی تحلیل شده است. جریان گاز اولیه و ثانویه در این شبیه‌سازی‌ها، هوا در نظر گرفته شده است. دما و فشار محیط نیز، شرایط متعارف در نظر گرفته شده است.

در شکل‌های 5 تا 8 نمودار مقایسه نتایج عددی بدست آمده از تحقیق حاضر با نتایج تجربی گزارش شده توسط فلام و همکاران [9] به ترتیب برای ضریب تخلیه و تراست نازل، بازدهی و زاویه انحراف بردار تراست با نسبت فشار طراحی نازل بر حسب دبی جرمی جریان ثانویه از صفر تا 10 درصد جریان اولیه نازل نشان داده شده است.

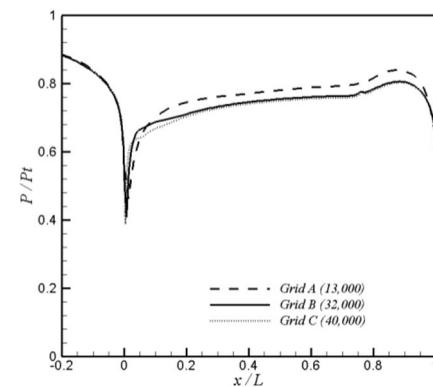
همانطور که در این شکل‌ها مشاهده می‌شود، نتایج عددی بدست آمده با اختلاف کمتر از 10% با نتایج تجربی مطابقت دارند. با افزایش درصد دبی جرمی ثانویه، مقدار ضریب تراست، ضریب تخلیه نازل و بازدهی سیستم کنترل بردار تراست کاهش می‌یابد. همچنین اگر با تزریق جریان ثانویه کمتر، زاویه برداردهی بیشتری ایجاد شود، سیستم کنترل بردار تراست از بازدهی بیشتری برخوردار خواهد بود.

جدول 4 مقایسه نتایج سه مدل آشفتگی مختلف

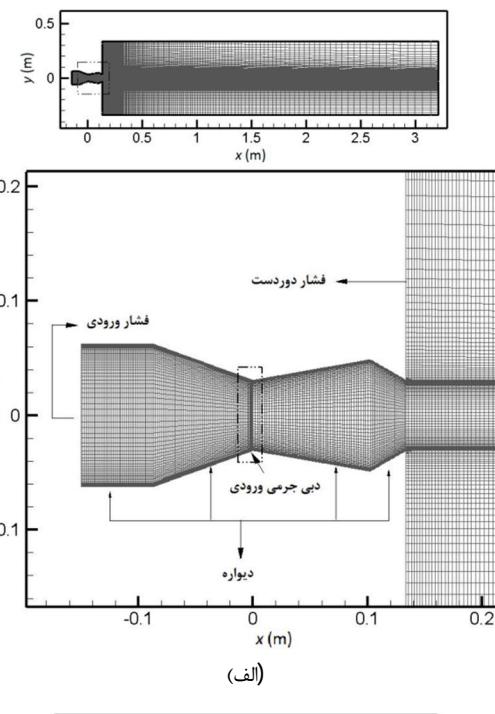
C_f	C_d	
0/98	0/89	RSM
0/99	0/89	k-ε
0/97	0/89	SST k-ω
0/97	0/89	تجربی

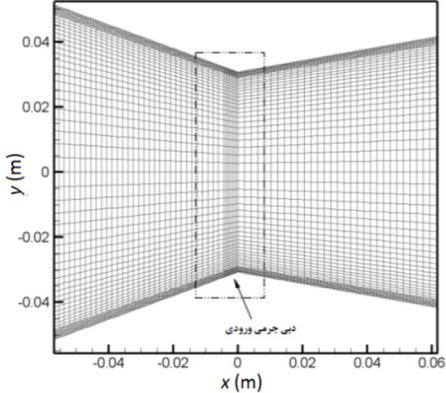
شکل 5 مقایسه نتایج عددی و تجربی برای ضریب تخلیه

شکل 3 نمایش استقلال حل عددی از شبکه تولید شده

(الف)

(ب)

شکل 4 نمایش شبکه ایجاد شده (الف) کل دامنه حل عددی به همراه شرایط مرزی (ب) جزئیات شبکه‌بندی در نزدیکی گلوگاه نازل

4- اعتبار سنجی حل عددی

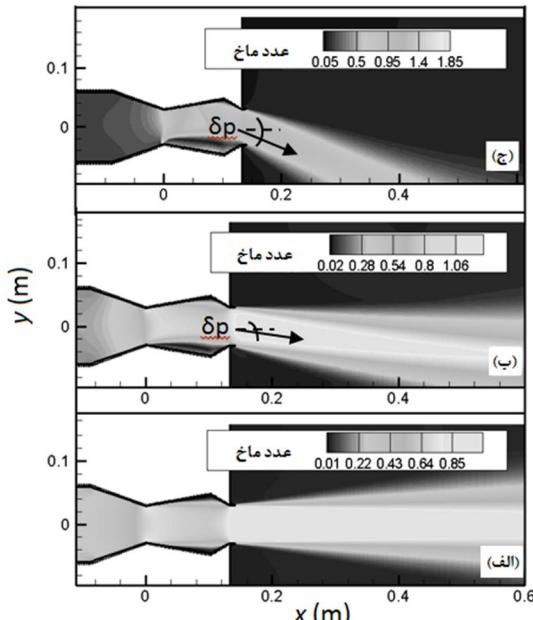
در این بخش عملکرد سیستم کنترل بردار تراست، به کمک نازل‌های دارای دو گلوگاه و تزریق جریان ثانویه، بررسی شده است. معادلات جریان، انرژی

در شکل 9 کانتور عدد ماخ، برای نازل دارای دو گلوگاه با هندسه اصلی مورد نظر، با دبی جرمی جریان ثانویه مختلف (بدون تزریق، 3% و 10%) در نسبت انبساط 2 نشان داده است. تأثیر افزایش دبی جرمی ثانویه بر عملکرد سیستم کنترل بردار تراست در این شکل به خوبی نشان داده شده است.

5- بحث و بررسی نتایج

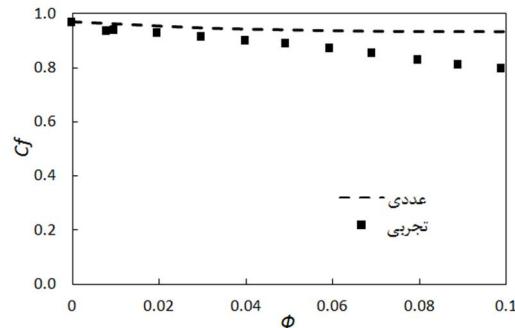
در بررسی تأثیر سطح مقطع تزریق جریان ثانویه بر عملکرد نازل‌های دارای دو گلوگاه و سیستم کنترل بردار تراست، چهار نازل با اندازه طول شیار (d) تزریق جریان ثانویه مختلف با شرایط اشاره شده در بخش‌های قبلی شبیه‌سازی شده است. در جدول 5 جزئیات ابعاد شیارهای در نظر گرفته شده برای مقطع جریان ثانویه نشان داده شده است.

هندسه نازل مورد بررسی، همان هندسه‌ای است که سابقاً توسط محققان [10.9] به عنوان هندسه مبنا، به صورت عددی دو بعدی، سه بعدی و تجربی مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است. بدین صورت که در هر دو مرجع [10.9] با تغییر در چند پارامتر هندسی، مطالعه پارامتریک انجام شده است. به همین دلیل در تحقیق حاضر نیز همین هندسه به عنوان هندسه مبنا در نظر گرفته شده و با تغییر در طول شیار، تأثیر آن بر عملکرد کنترل بردار تراست مورد ارزیابی قرار گرفته است. بنابراین، پارامتر d در این شبیه‌سازی‌ها، برابر با قطر مجرای جریان ثانویه هندسه‌ای است که فلام و همکاران [9] به صورت تجربی و دبیری و همکاران [10] به صورت عددی مطالعه کرده‌اند. مقدار این پارامتر برابر $0/234$ متر در نظر گرفته شده است. همچنین برای مطالعه پارامتریک تأثیر سطح مقطع تزریق جریان ثانویه، نسبت فشار نازل 2 در شبیه‌سازی‌ها اعمال شده است.

شکل 9 نمایش کانتور عدد ماخ با درصد دبی جرمی ثانویه مختلف (الف) بدون تزریق، (ب) و (ج) %3 و 10%

رابطه	مقدار (cm)	حالات
$D_1 = 0/5d$	0/117	حالات 1
$D_2 = d$	0/234	حالات 2
$D_3 = 1/5d$	0/351	حالات 3
$D_4 = 2d$	0/468	حالات 4

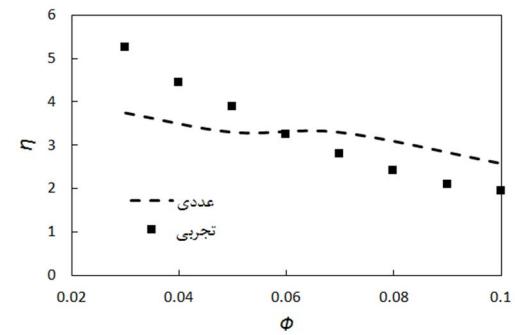

شکل 6 مقایسه نتایج عددی و تجربی برای ضریب تراست همانطور که در این دو شکل مشاهده می‌شود، نتایج عددی بدست آمده با اختلاف کمتر از 10% با نتایج تجربی مطابقت دارند.

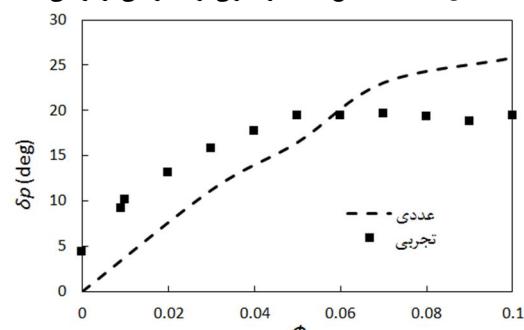
با افزایش درصد دبی جرمی ثانویه، مقدار ضریب تراست و ضریب تخلیه نازل کاهش می‌یابد.

تغییر رفتار بازدهی برداردهی در شکل 7 نشان می‌دهد که هر چقدر بتوان با تزریق جریان ثانویه کمتر، زاویه برداردهی بیشتری برخوردار خواهد بود. شکل 8 نشان می‌دهد که نتایج تجربی گزارش شده برای مقدار زاویه انحراف بردار تراست، با رفتار واقعی جریان اختلاف دارد، به طوری که در حالت بدون تزریق جریان ثانویه، مقدار زاویه انحراف بدست آمده در آزمایشگاه حدود 5 درجه است، در حالی که به دلیل تقارن نازل هیچ‌گونه انحرافی نباید در بردار تراست مشاهده شود. این در حالی است که در حالت بدون تزریق نتایج عددی بدست آمده، مقدار زاویه برداردهی را به درستی پیش‌بینی کرده و مقدار صفر را نشان می‌دهد. به همین دلیل تا حدودی احتمال وجود خطای در نتایج تجربی وجود دارد.

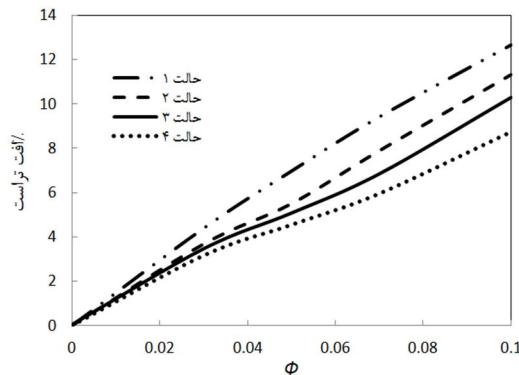
در مجموع وجود اختلاف کمتر از 10% در مقایسه نتایج عددی و تجربی برای پارامترهای عملکردی سیستم کنترل بردار تراست، با در نظر گرفتن وجود خطای در نتایج تجربی، صحت شبیه‌سازی عددی انجام شده را تأیید می‌نماید.

شکل 7 مقایسه نتایج عددی و تجربی برای بازدهی برداردهی

شکل 8 مقایسه نتایج عددی و تجربی برای زاویه برداردهی

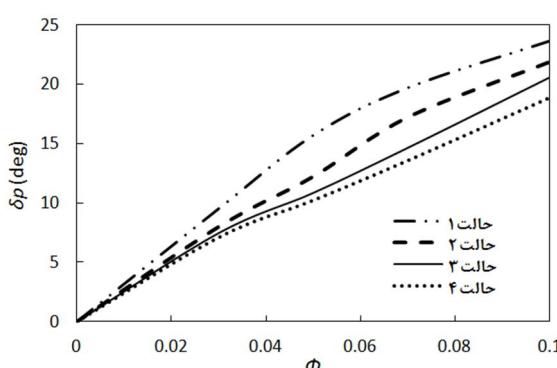
شکل 12 مقایسه درصد افت تراست ایجاد شده نسبت به حالت بدون تزریق

وجود می‌آید و به طور کلی با افزایش طول شیار تزریق، مقدار افت تراست سیستم کاهش می‌یابد. به عنوان نمونه برای تزریق ۱۰٪ جریان ثانویه، نازل با کوچک‌ترین شیار مقدار ۱۳٪ و با بزرگ‌ترین شیار مقدار ۸٪ افت تراست در سیستم ایجاد می‌کنند.

در شکل‌های ۱۳ و ۱۴ به ترتیب، نحوه تغییرات زاویه برداردهی (درجه) و بازدهی برداردهی تراست بر حسب تغییرات طول شیار و درصد دبی جرمی نشان داده شده است. در این شکل‌ها به خوبی مشهود است که با کاهش طول شیار تزریق جریان ثانویه، زاویه و بازدهی برداردهی تراست بدست آمده افزایش می‌یابد اما با کاهش طول شیار از حالت ۴ به حالت ۱ و با تزریق ۷٪ دبی جرمی ثانویه، مقدار زاویه برداردهی نازل از ۱۲ درجه به ۲۰ درجه می‌رسد. همچنین با افزایش درصد دبی ثانویه میزان زاویه برداردهی تراست افزایش و بازدهی برداردهی کاهش می‌یابد.

از جمله معایب استفاده از روش استفاده از نازل دارای دو گلوگاه برای کنترل بردار تراست می‌توان به این مطلب اشاره کرد که جهت افزایش زاویه انحراف در بردار تراست به درصد تزریق جریان ثانویه بیشتری نیاز است در حالی که با این عمل (افزایش تزریق دبی جرمی جریان ثانویه) ضریب تخلیه و ضریب تراست نازل کاهش می‌یابد. به طور دقیق‌تر با افزایش درصد تزریق، بازدهی سیستم کنترل بردار تراست کم می‌شود. بدین منظور که در موقعی که زاویه انحراف بیشتری در بردار تراست نیاز باشد، تراست سیستم با کاهش مواجه می‌شود.

در شکل ۱۵ تأثیر تغییر در طول شیار تزریق جریان ثانویه بر عملکرد سیستم کنترل تراست با ۳٪ تزریق دبی جرمی به صورت کانتور عدد ماخ نشان داده شده است. از شکل ۱۳ نیز بر می‌آید که با افزایش طول شیار، زاویه بردارهی تراست کاهش می‌یابد.

شکل 13 مقایسه زاویه بردارهی (درجه) بدست آمده با شیارهای مختلف

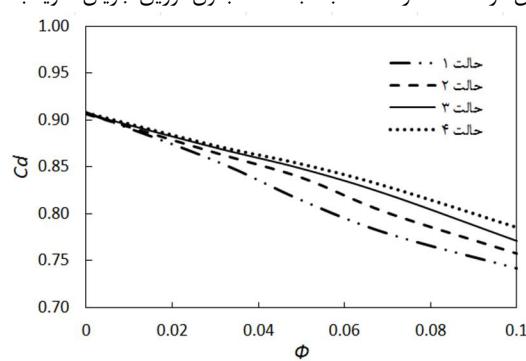
باید توجه داشت که با ثابت در نظر گرفتن دبی جرمی ثانویه، سطح مقطع تزریق جریان با سرعت جریان ثانویه ورودی رابطه معکوس دارد و این بدین معنی است که با کاهش سطح مقطع تزریق جریان، عملاً مومنتوم جریان ثانویه افزایش می‌یابد. بنابراین، در این بخش به طور غیرمستقیم، تأثیر تغییر در مومنتوم جریان ثانویه بر زاویه و بازدهی برداردهی تراست مورد تحلیل و بررسی قرار می‌گیرد.

در شکل ۱۰ ضریب تخلیه بدست آمده از شبیه‌سازی‌ها برای شیارهای مختلف بر حسب نسبت دبی جرمی جریان ثانویه به کل جریان، نشان داده شده است. همانطور که در شکل ۱۰ نشان داده شده است، با افزایش طول شیار تزریق جریان ثانویه، ضریب تخلیه نازل افزایش می‌یابد اما با افزایش درصد تزریق جریان ثانویه ضریب تخلیه کاهش می‌یابد. برای نمونه با افزایش طول شیار از حالت ۱ به حالت ۴ و با تزریق ۷٪ دبی جرمی ثانویه، مقدار ضریب تخلیه نازل حدود ۱۰٪ افزایش می‌یابد.

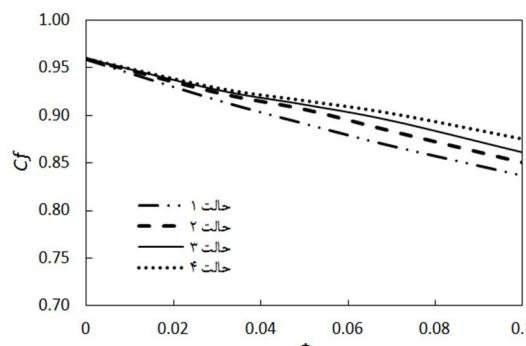
نتایج بدست آمده برای ضریب تراست نازل با اندازه شیارهای مختلف در شکل ۱۱ نشان داده است. با توجه به نحوه تغییرات ضریب تراست بر حسب درصد دبی جرمی و مقایسه آن با شکل ۱۰، این نتیجه حاصل می‌شود که رفتار ضریب تراست مشابه ضریب تخلیه است. شکل ۱۰ و ۱۱ نشان می‌دهند که با افزایش تزریق جریان ثانویه به درون نازل دارای دو گلوگاه ضریب تراست و ضریب تخلیه نازل کاهش می‌یابد، که این مطلب، از جمله معایب سیستم کنترل بردار تراست با استفاده از نازل‌های دارای دو گلوگاه به شمار می‌آید.

درصد افت تراست ایجاد شده در اثر تزریق جریان ثانویه نسبت به حالت بدون تزریق برای شیارهای با ابعاد مختلف بر حسب درصد دبی جرمی ثانویه با یکدیگر مقایسه شده و در شکل ۱۲ نشان داده شده است. همانطور که در شکل ۱۲ مشاهده می‌شود در حالت ۱ (کوچک‌ترین شیار)

بیشترین درصد افت تراست نسبت به حالت بدون تزریق جریان ثانویه به

شکل 10 مقایسه ضریب تخلیه بدست آمده با شیارهای مختلف

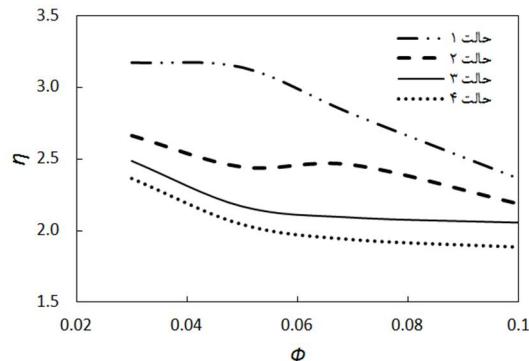
شکل 11 مقایسه ضریب تراست بدست آمده با شیارهای مختلف

6- نتیجه گیری

در این تحقیق، عملکرد نازل‌های دارای دو گلوگاه و سیستم کنترل بردار تراست به صورت عددی مورد ارزیابی قرار گرفت. هندسه نازل با ابعاد معین و جریان متفاوت صوت تراکم‌پذیر با مدل آشتگی SST K-0 با نسبت فشار (NPR) معین شبیه‌سازی شد. پس از اعتبار سنجی حل عددی و مقایسه نتایج بدست آمده با نتایج تجربی موجود، تأثیر سطح مقطع تزریق جریان ثانویه بر پارامترهای عملکردی نازل از قبیل ضریب تخلیه (C_d) و ضریب تراست (C_t) و همچنین پارامترهای عملکردی سیستم کنترل بردار تراست نظیر بازدهی برداردهی (η) و زاویه برداردهی تراست (δ_p) مورد تحلیل و بررسی قرار گرفت.

مهمترین نتایج بدست آمده به شرح زیر است:

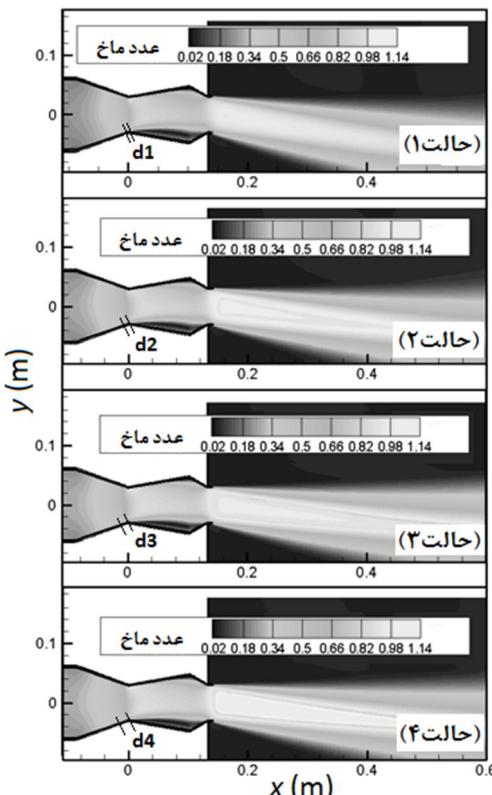
- با افزایش دبی جرمی ثانویه، مقدار ضریب تراست، ضریب تخلیه نازل و بازدهی سیستم کنترل بردار تراست کاهش یافته و میزان زاویه برداردهی افزایش می‌یابد.
- با افزایش طول شیار تزریق جریان ثانویه، ضریب تخلیه و ضریب تراست نازل افزایش می‌یابد. برای نمونه با افزایش طول شیار از حالت ۱ به حالت ۴ (با چهار برابر نمودن طول شیار) و با تزریق ۷% دبی جرمی ثانویه، مقدار ضریب تخلیه نازل حدود ۱۰٪ افزایش می‌یابد.
- ضریب تخلیه نازل با افزایش دبی جرمی جریان ثانویه کاهش می‌یابد، که این یکی از مشکلات استفاده از نازل‌های دارای دو گلوگاه است که تأثیر نامطلوب در عملکرد موتور ایجاد می‌نماید. میزان شبکه تغییرات ضریب تراست بیشتر از مقدار ضریب تخلیه است که این مسئله بیانگر این مطلب است که با افزایش تزریق دبی جرمی ثانویه به درون نازل دارای دو گلوگاه ضریب تراست نازل بیشتر از ضریب تخلیه کاهش می‌یابد. به عبارت دیگر تأثیرات نامطلوب سیستم کنترل بردار تراست با استفاده از نازل‌های دارای دو گلوگاه بر ضریب تراست کمتر از ضریب تخلیه است.
- بیشترین درصد افت تراست نسبت به حالت بدون تزریق جریان ثانویه، در حالت ۱ (کوچکترین شیار) به وجود می‌آید و به طور کلی با افزایش طول شیار تزریق، مقدار افت تراست سیستم کاهش می‌یابد. به عنوان نمونه برای تزریق ۱۰٪ جرمی ثانویه، نازل با کوچکترین شیار مقدار ۱۳٪ و با بزرگترین شیار مقدار ۸٪ افت تراست در سیستم ایجاد می‌کنند.
- با کاهش طول شیار تزریق جریان ثانویه، زاویه برداردهی و بازدهی سیستم کنترل بردار تراست افزایش می‌یابد. به طوری که با کاهش طول شیار از حالت ۴ به حالت ۱ و با تزریق ۷% دبی جرمی ثانویه، مقدار زاویه برداردهی نازل از ۱۲ درجه به ۲۰ درجه می‌رسد.
- افزایش طول شیار تزریق جریان ثانویه، باعث می‌شود که پارامترهای عملکردی نازل (ضریب تراست و ضریب تخلیه) کاهش یابند اما پارامترهای عملکردی سیستم کنترل بردار تراست (بازدهی و زاویه برداردهی) افزایش یابند.

شکل ۱۴ مقایسه بازدهی برداردهی بدست آمده با شیارهای مختلف

به طور کلی نتایج حاصله از بررسی تأثیر تغییر در طول شیار تزریق جریان ثانویه، نشان می‌دهند که افزایش طول شیار، باعث می‌شود که پارامترهای عملکردی نازل (ضریب تراست و ضریب تخلیه) کاهش یابند اما پارامترهای عملکردی سیستم کنترل بردار تراست (بازدهی و زاویه برداردهی) افزایش یابند. بنابراین برای طراحی سیستم کنترل بردار تراست، در موقعی که به انحراف بیشتر بردار تراست نیاز باشد از شیار با طول کمتر استفاده می‌شود و در مواقعی که نیاز به تراست بیشتر است از شیار با طول بیشتر استفاده می‌شود.

لازم به ذکر است که تا کنون مطالعات انجام شده در این زمینه، فقط بر روی مقياس آزمایشگاهی سیستم کنترل بردار تراست به کمک نازل‌های دارای دو گلوگاه انجام شده است و هنوز به صورت واقعی عملیاتی نشده است. به همین دلیل محدوده نیرو و سرعت نیز در بازه محدودی قرار دارد تا بتوان به صورت تجربی در آزمایشگاه مورد مطالعه قرار داد.

شکل ۱۵ نمایش کانتور عدد ماخ با اندازه شیارهای تزریق جریان ثانویه مختلف

- 7 - فهرست علاوه

$$P \quad \text{چگالی جریان} \left(\frac{\text{kg}}{\text{m}^3} \right)$$

ϕ دی جرمی ثانویه به کل جریان ورودی

8- مراجع

- [1] K. A. Deere, B. L. Berrier, J. D. Flamm, S. K. Johnson, A Computational Study of a New Dual Throat Fluidic Thrust Vectoring Nozzle Concept, *AIAA-2005-3502*, July, 2005.
- [2] K. A. Deere, B. L. Berrier, J. D. Flamm, S. K. Johnson, Computational Study of Fluidic Thrust Vectoring Using Separation Control in a Nozzle, *AIAA-2003-3803*, 2003.
- [3] K. A. Deere, Summary of Fluidic Thrust Vectoring Research Conducted at NASA Langley Research Center. *AIAA-2003-3800*, 2003.
- [4] S. N. Anathesha, Sridhara, D. Vamsidhar, Numerical Investigation and Parametric Study of Fluidic Thrust Vectoring by Shock Vector Control Method, *SAS Tech VI*, 2007.
- [5] H. J. Kowal, Advances in thrust vectoring and the application of flow control technology, *Canadian Forces College*, Vol.48, pp. 145-151, 2002.
- [6] C. A. Hunter, K. A. Deere, Computational Investigation of Fluidic Counter-flow Thrust Vectoring. *AIAA 99-2669*, 1999.
- [7] J. D. Flamm, Experimental Study of a Nozzle Using Fluidic Counter-flow for Thrust Vectorin. *AIAA 98-3255*, 1998.
- [8] J. D. Flamm, B. L. Berrier, S. K. Johnson, K. A. Deere, An Experimental Study of a Dual Throat Fluidic Thrust Vectoring Nozzle Concept, *AIAA-2005-3503*, July 2005.
- [9] J. D. Flamm, K. A. Deere, M. L. Mason, B. L. Berrier, S. K. Johnson, Experimental Study of an Axisymmetric Dual Throat Fluidic Thrust Vectoring Nozzle for a Supersonic Aircraft Application, *AIAA-2007-5084*, 2007.
- [10] K. A. Deere, J. D. Flamm, B. L. Berrier, S. K. Johnson, Computational Study of an Axisymmetric Dual Throat Fluidic Thrust Vectoring Nozzle Concept for Supersonic Aircraft Application, *AIAA-2007-5085*, 2007.
- [11] J. D. Flamm, K. A. Deere, M. L. Mason, B. L. Berrier, S. K. Johnson, Design Enhancements of the Two-Dimensional, Dual Throat Fluidic Thrust Vectoring Nozzle Concept. *AIAA-2006-3701*, 2006.
- [12] C. S. Shin, H. D. Kim, T. Setoguchi, S. Matsuo, A Computational Study of Thrust Vectoring Control Using Dual Throat Nozzle, *Journal of Thermal Science*, Vol. 19, pp.486-490, 2010.
- [13] M. Heydari, A. Pooramir, Simulation of Thrust Vector Control with Using Single Fluid Injector, *Journal of High Energy Material*, Vol. 1, pp.33-43, 2011 (in Persian).
- [14] R. Gu, J. Xu, Effects of Cavity on the Performance of Dual Throat Nozzle During the Thrust-Vectoring Starting Transient Process. *Journal of Engineering Gas Turbines and Power*, Vol.136, 2013.
- [15] Fluent, "User's Guide Fluent 6.3.26, Fluent Incorporated", Lebanon, NH, 2006.
- [16] M.H. Shojaeeefard, A. Noorpur, *Computational Fluid Dynamic*, Industrial and Science University, 2000. (In Persian).
- [17] F. R. Menter, Two-Equation Eddy-Viscosity Turbulence Models for Engineering Applications, *AIAA Journal*, Vol.32, pp. 1598-1605, 1994.
- [18] M. L. Mason, L. E. Putnam, J. R. Richard, The Effect of Throat Contouring on Two Dimensional Converging-Diverging Nozzles at Static Condition, *NASA Technical Paper 1704*, 1980.
- [19] A. M. Geatz, *A Prediction Code for the Thrust Performance of Two Dimensional, Non-Axisymmetric, Converging Diverging Nozzles*, Air Force Institute of Technology, PH.D Thesis, 2005.

سطح مقطع گلوگاه نازل (cm^2)	A_t
سطح مقطع خروجی نازل (cm^2)	A_e
ضریب تخلیه نازل	C_d
ضریب تراست نازل	C_f
دینامیک سیالات محاسباتی	CFD
طول شیار تزریق جریان ثانویه (cm)	d
نازل‌های دارای دو گلوگاه	DTN
نیروی محوری (N)	F_A
تراست آیزنتروپیک جریان اولیه (N)	F_{ip}
تراست آیزنتروپیک جریان ثانویه (N)	F_{is}
نیروی عمودی (N)	F_N
نیروی برآیند(N)	F_r
طول حفره نازل اولیه (cm)	l
عدد ماخ	M
نسبت فشار نازل	NPR
فشار محیط (Pa)	P_a
فشار پشت نازل(Pa)	P_b
فشار سکون (Pa)	$P_t (P_0)$
دمای سکون (K)	T_0
دی جرمی ایدهآل جریان اولیه	W_{ip}
دی جرمی جریان اولیه	W_p
دی جرمی جریان ثانویه	W_s
انرژی جنبشی جریان آشفته(m^2/s^2)	k
سرعت گاز(m/s)	U
سرعت نوسانی(m/s)	U'
علاوه یونانی	
زاویه برداردهی حول محور افقی (درجه)	δ_p
بازدهی سیستم کنترل بردار تراست	η
زاویه واگرایی حفره نازل (درجه)	Θ_1
زاویه همگرایی حفره نازل (درجه)	Θ_2
زاویه همگرایی نازل (درجه)	Θ_3
ویسکوزیته دینامیکی آشفته(kg/ms)	μ_t